

log, som regeringen har skitseret det, er umuligt, det har ikke nogen gang på Jorden. Er det så endnu et eksempel på, at Dansk Folkeparti rider på to heste, eller hvad mener Dansk Folkeparti i realiteten om kompetencekataloget?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg synes på mange måder, at det var en interessant tale, hr. Kristian Thulesen Dahl holdt. Store dele af den drejede sig om forhold, som ikke er på dagsordenen i dag, nemlig hele diskussionen om konventet og EU's fremtidige traktatgrundlag. Det er jo ikke det, vi egentlig skulle diskutere i dag. Det får vi masser af muligheder for fremover. Men det er helt bestemt interessante diskussioner.

Vi har jo taget nogle forbehold her i Danmark på nogle områder, bl.a. omkring den fælles mønt, og jeg vil godt spørge hr. Kristian Thulesen Dahl, som interesserede sig lidt for fleksibilitet: Er det egentlig ikke lidt bekymrende, også for Dansk Folkeparti og hr. Kristian Thulesen Dahl, at vi nu i løbet af ganske kort tid vil kunne se, at hele Øst- og Mellemeuropa, lande, som før var på den anden side af Jerntæppet, er omfattet af den samme valuta, som det meste af EU, mens vi i Danmark mener, at vi skal fastholde vores egen valuta? Er det ikke på længere sigt fuldstændig uholdbart?

Det andet, jeg lige vil spørge om, er: Når man nu gerne vil have en vis national selvstændighed og holde fast i nærhedsprincippet – og det er jeg sådan set enig med hr. Thulesen Dahl i – er det så ikke modstridende, at man samtidig vil til at blande sig i andre landes beslutningsprocesser og bestemme, hvordan andre lande nu skal beslutte sig til, at de vil være medlem af EU?

Hvad ville hr. Kristian Thulesen Dahl sige, hvis EU kom og stillede krav til, hvordan vores beslutningsprocesser skulle finde sted her i landet?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er fuldstændig forventeligt med den kritik, der kommer i forbindelse med ønsket om folkeafstemninger. Den regnede jeg sådan set med ville komme. Hvordan kan vi dog finde på at blande os i andre landes beslutningsprocesser, er der flere, der er inde på.

Jamen sagen er, at man jo fuldstændig undervurderer befolkningerne i det her spørgsmål. Man undervurderer jo fuldstændig det kæmpe

problem, som EU i dag har ved at være et projekt uden folkelig forankring, ved at være et projekt uden bindeled til befolkningen, hvor befolkningen har udtrykt ønske om at være med i det samarbejde, vi har, på de præmisser, der er.

Det er jo derfor, tilhængerne af det her projekt har problemer. Hver eneste gang der er en folkeafstemning et eller andet sted, er der kæmpe problemer – hvad enten det er i Frankrig, Danmark eller Irland, hvad enten det er euroafstemninger, der skal komme i Sverige eller Storbritannien.

Hvis der havde været euroafstemning i Tyskland, var D-marken nok aldrig blevet afskaffet. Dengang Verheugen foreslog en folkeafstemning i Tyskland, var folk jo skræmte: Tænk at have en folkeafstemning i Tyskland, det var dog en forfærdelig tanke!

Det er jo nøjagtig det samme, som nu kommer til udtryk i forhold til ansøgerlandene: Tænk nu, hvis man havde folkeafstemninger i alle ansøgerlande, og tænk nu, hvis de begynder at stemme nej! Hele det billede, man har skabt, vil krakelere.

Men det, der er vores ønske, er, at hvis et øst-europæisk land ønsker medlemskab, skal det være velkomment, vi vil ikke modsætte os det, forudsat at vi kan se, at det er befolkningen, der ønsker medlemskab, og ikke bare det politiske niveau. Og det ønsker vi at sikre ved, at befolkningerne bliver spurgt. Vi vil også meget gerne have, at befolkningerne i det nuværende EU bliver spurgt.

Der er i øvrigt tanker i konventet, har jeg set, om, at man muligvis skal sende en kommende forfatningstraktat til folkeafstemning i hele EU. Jeg har ikke hørt, at der er blevet taget kraftig afstand fra det. Det er vel også en indblanding i så fald. Men det er vel for at sikre, at man laver noget, der for en gangs skyld er i tråd med det, befolkningerne ønsker, i stedet for at man kører videre i et spor, som gør, at man kommer længere og længere væk fra befolkningerne.

Det var et svar til flere her.

Så spørger hr. Henrik Dam Kristensen i forbindelse med det med Irland, om det er godt, at vi har et problem. Jamen vi har jo aldrig været tilhængere af Nicetraktaten, og derfor har vi selvfølgelig ikke noget imod, at der er et land, der bremser ratifikationen af Nicetraktaten. Vi har i øvrigt heller aldrig følt, at en ikke-ratificeret Nicetraktat kunne være en forhindring for udvidelsen. Det er andre, der gør sig til talsmænd for